Muhterem hâkim bey!..

Suçlu olup olmadığımı anlayabilmeniz için, hâdiseyi bütün teferruatıyle huzurunuzda arzetmem gerekiyor.

Bendeniz altmış sekiz yaşında çoluk çocuk sahibi bir insanım Damatlarım, gelinlerim, torunlarım var. Böyle bir insan hiç yolda gördüğü kadına lâf atar mı ?. Ama itiraf ederim ki ben bu hanımlara lâf attım. Hem güpegündüz, Beyoğlu caddesinde giden bu iki hanıma lâf attım. Elinizi vicdanınıza, kendinizi benim yerime koyunuz. Size hâdiseyi olduğu gibi anlatacağım. Siz benim yerimde olsaydınız ne yapardınız?

Fakirhane, Kanlıca'dadır. Artık sinnikemâle geldiğimden, iş yapmıyorum. Tekaüt olalı seneler var. Yalnız arada sırada Istanbul'a inerim. Bu sabah sekiz buçuk vapuruna bindim. Sıcak olduğu için, aşağı salona indim..

Karşımda iki hanım oturuyordu. Evvelâ nazarı dikkatimi celbetmediler. Bilâhare, sarışın hanım yüksek sesle,

-Aman ne sıcak! diye düğmelerini çözüp de, göğsünü mehtap gibi açınca gözümü oradan alamadım. Muhterem Reis Bey! . İnsafınıza iltica ediyorum.. Siz benim yerimde olsaydınız bakmaz mıydınız?

Bunun üzerine yanındaki sedef tenli hanım,

-Aman ben de sıkıldım, diyerek, hem gerdanını, göğsünü açtı, hem de ceketini çıkararak nim uryan bir halde kaldı. Bu da kâfi değilmiş gibi, benim başımın üstündeki fileye çantasını koyarken, affınızı istirham ederim, ayan beyan meydanda olan koltuk altı ile burnuma temas eyledi. Bayıltıcı bir rayiha ile âdeta sar-

hoş oldum. Muhterem Reis Beyefendi, zatıâliniz benim yerimde olsaydınız, ne suretle haraket ederdiniz?

Bu defa sarışın hanım,

– Jartiyerlerim pek sıktı, diyerek, bir anda etekliğini mıntaka-i memnua'ya kadar fora edip, çorap bağlarını çözdü. Gözlüklerimin üstünden nazarı hayretle, temaşaya devam eyledim.

Muhterem Reis Beyefendi, zatıâliniz kendinizi, bendenizin yerine ikame ediniz. Siz olsanız ne yapacağınızı bilemem, bendeniz yine kemal-i sükûnetle ve daire-i nezaket dahilinde seyre devam ettim.

Bu kere, süt beyazı tenli hanım da, çorap bağlarının baldırlarını [illegible]ktığı bahanesiyle, o dahi bayram günü bayrak çeken sefineler gibi, renk renk ipek, dantel içi çamaşırlarını başına bırakıp,

çorap bağlarım gevşetti.

Ba'dehu, her iki hanım da mütemadi surette sıkıldıklarından vücutlarındaki bütün lâstikleri gevşettiler. Bunlar mevtime kâfi sebep değilmiş gibi, sarışın hanım:

– Vapura ters oturmuşuz, başımız dönüyor! deyince her iki melek, benim oturduğum kanapeye, biri sağıma, biri soluma geçtiler. Vapur bomboş olduğu halde, sanki oturacak yer kalmamış gibi, her iki yanımdan bendenizi tazyike başladılar. Yirmi senedir hâb-ı sükûnette duran damarlarımda cevalân-ı dem başladı.

Her iki hanım, ikide bir yere bir şey düşürüp, yerden almak bahanesiyle eğiliyor, nermin vücutlarının, henüz bana mestur olan kısımlarını da teşhir ediyorlardı.

kelime söylemeyecektim. Yalnız o kadar seri gidiyorlar, serçe gibi sekiyorlardı ki bu sinni sâlimde, peşlerinden takip bendeniz için pek zahmetli oluyordu. Kalbimden muztaribim. Fazla heyecana, gelcmem. Bende kalp olduğunu anlatmak için bir ara yanlarına sokulup,

-Affınızı istirham ederim, muhterem hâmfendiler, her ne kadar ihtiyarsam da, bende de kalp var, ben de Allahın kuluyum insaf edin! dedim.

Pek muhterem Reis Beyefendi!.. İşte kızılca kıyamet o zaman koptu. Her iki kibar hanım, birden sokak ortasında avazları çıktığı kadar bağırmağa başladılar:

-İmdaaaat!.. Poliiiis!.. Yaşından utanmadan koskoca herif bize lâf atıyor!..

İki hanım da çantalarından

düdük çıkarıp öttürmeğe başladılar. Polisler de galiba evvelden hazırmış. Gelip bendenizi derdest ettiler.

Muhterem Reis Beyefendi.. Vuku-u hâl bundan ibarettir. Hem bir cürüm işlediysem, bu hanımlar da beni cürme teşvik ile suçludurlar.

Bilâhare muttali oldum ki, bu her iki hanım da polise mensup olan sivil taharri memuresiymişler. Yollarda kadınlara harfendazlık eden zampara ararlarmış. O gün iş bulamadıklarından, elleri boş dönmemek için bendenizi gözlerine kestirmişler.

Vicdanınıza hitap ediyorum:

Zatıâliniz benim yerimde olsaydınız, ne yapardınız?

SON